వర్తమానికుడా,
నీ వర్తమానాన్ని ఎరుగు!

చిత్రీకరింపబడిన భాషలో, దేవుని వర్తమానానికి సువార్తికుడు పవిత్రమైన బాటయై యున్నట్టు పౌలు తిమోతిపైన పెట్టాడు. సువార్తికుని యొక్క పాత్రను ఘనతకొరకై వినియోగింపబడెడు పాత్రకు అతడు పోల్చాడు. సువార్తికుడు తన్ను తాను పవిత్ర పరచుకొన్నట్టయితే, ప్రతి సత్కార్యమునకు తగినవాడై దేవునిచే ఉపయోగింపబడే పాత్రయైయుంటాడని అతడు తెలియజేశాడు (2 తిమోతి 2:20, 21). వర్తమానం యొక్క మూలంగాని, దాని సొంతంగాని ఎరుగని ఎవడును సువార్త సందేశానికి పవిత్రమైన వర్తమానికుడైయుండడు. మూలంలేకుంటే, వర్తమానం వక్రంగా మారిపోతుంది. ఇది నిజం ఎందుకంటే, మూలమే వర్తమానం. దేవుని, ఆయన ఉద్దేశాలను అపార్థం చేసికొనడమే తరచుగా ఆ వర్తమానాన్ని అపార్థం చేసికొనడం ఔతుంది. ఆయన వర్తమానాన్ని అర్థం చేసికొనడానికిగాను వర్తమానికుడు దేవుని ఎరిగినవాడై యుండాలి.

పెద్ద, తేటైన సెల ఏటి నీటివద్దకు నీవు వచ్చావని ఊహించు. స్వచ్ఛమైన తేటైన ఈ నీరు ఎక్కడనుండి వస్తుందని నీవు ఆశ్చర్యపడ్డావు. ఆ సెలఏరు వెంట కొండచరయనున్న దాని మూలం – ఒక పెద్ద ఊట యొద్దకు నీవు వెళ్లావు. ఊట నీటివలన కడుగబడిన పెద్ద, నున్నని రాయి ఆ నీటి ఊటయొక్క ద్వారాన్ని చుట్టూ ఆవరించియుంది. నీవు ఆ ఊటలోనికి ఎంతవరకు చూడగలవో, అది ఘనీభవించిన బండ, అదొక తేటైన రిజర్వాయర్. తిరిగి నీవు ఆ కొండను దిగి వచ్చేటప్పుడు, దాని మూలంనుండి దూరమయ్యే కొలది నీటియొక్క పవిత్రత క్రమంగా తగ్గుకొంటూ వస్తుంది. ఆ సెలఏరు గ్రామం ప్రక్కగా ప్రవహించి వచ్చేసరికి, నేలలోనుండి మురికి, కలిషితంతో కలుస్తుంది. దిగువ భాగమున ఉన్న పెద్ద ప్రవాహం దగ్గరకు వస్తున్నప్పుడు, అది మురుకులై పోతుంది. ఈ స్థలంలో, సెలఏటి ప్రవాహానికి కాలువగా పనిచేస్తున్న దీనికిని, సెలఏటి నీటివద్ద కాలవగా పనిచేసిన దానికిని సంబంధమున్నట్టులేదు. సెలఏటి నీటివద్ద ప్రవాహము ఊట వంటి పదార్థాన్నే కలిగియుంది. ఊటయొద్దనుండి దూరం వెళ్లేకొద్ది, ప్రవాహం యొక్క నడక మరొక స్వభావాన్ని ధరించింది.

అదే విధంగా, దేవుని వాక్యం యొక్క వర్తమానికుడు దాని మూలానికి – అంటే, దేవుని

యొద్దకు – దేవునికి ఎంత సమీపంగా వస్తాడో, అంతగా అతడు దేవునిలా మారతాడు, ఆ విధంగా, ఆయన వర్తమానాన్ని కొనిపోవడానికి మార్గమై (కాలువయై) యుంటాడు. సువార్తికుడు లేక దేవుని వాక్యము యొక్క ఉపదేశకుడు కేవలం దేవునిచే ఉపయోగించుకొనబడే ఒక మార్గం, ఒక సాధనం మాత్రమే. గుర్తింపు లేనట్టుగానే ఆ మార్గం (కాలువ) నిలిచిపోవాలి, కాని, వర్తమానం మాత్రం వినబడాలి. వర్తమానం యొక్క మూలానికి మనం ఎంత దగ్గరకు వెళ్తామో, ఆ వర్తమానాన్ని హెచ్చించాలని అంత ఎక్కువగా కోరతాము, దానితో మనలను హెచ్చించుకోవాలనే కోర్కె తగ్గిపోతుంది.

ఆ మూలానికి ఎంత దగ్గరగా వెళ్లగలమో అంతదగ్గరకు వెళ్లి, అక్కడే మనం నిలిచి యుండడం ఎలా? మొదటిగా, బైబిలు పఠనంవలన మన వర్తమానం యొక్క మూలానికి వెళ్లగలం. బైబిలు సందేశాన్ని అందించడంలో మనం ఫలభరితంగా ఉండాలంటే, బైబిలును మానవులకొరకు దేవుడు బయలుపరచిన గ్రంథంగా మనం అంగీకరించి తీరాలి. దేవుని యొద్ద నుండి పలుకబడిన లేదా దాఖలు చేయబడిన ఏకైకమైనది బైబిలు మాత్రమే అంగీకరించాలి. దేవుడు ప్రకృతి ద్వారా, ఒక మంచి జీవితం ద్వారా, లేదా దృశ్యమైన మార్గాల్లో తన్ను బయలు పరచుకొనవచ్చునుగాని, దాఖలు చేయబడిన దేవుని వాక్యము బైబిలు మాత్రమే (1 కొరింథీ. 2:9, 10; 2 తిమోతి 3:16, 17; 2 పేతురు 1:20, 21). దేవుని వర్తమానాన్ని పొందడానికి అడ్డదారులులేవు. అద్భుతమైన ప్రవచన వాక్యంద్వారా నేడు మనము దానిని పొందే మార్గంలేదు. గంటల తరబడి బైబిలును చదవడం, తిరిగి చదవడంవలననే మనం దానిని పొందగలం.

మనం బైబిలును మనతో మాట్లాడనివ్వాలి. మనం బైబిలును చదవడం మాత్రమే కాదు, బైబిలు మనలను కూడా చదువనివ్వాలి. అది మనతో మాట్లాడకుండ, వాక్యం యింకా ఎవరితోనూ మనం మాట్లాడ చేయలేం: “కాగా వినుటవలన విశ్వాసము కలుగును; వినుట క్రీస్తును గూర్చిన మాటవలన కలుగును” (రోమా 10:17). ఏదో ఒక కరపత్రికను పట్టుకొని, లేదా పేపర్‌లో ఒక వ్యాసాన్ని ఎత్తుకొని, దాన్ని చదివి, ప్రసంగించడం తేలికయే, కాని ఆ వర్తమానం తప్పుగాని రైటుగాని అయ్యుండవచ్చు. దాన్ని ఎవరైనా వ్రాసియుండ వచ్చు. ఆ పత్రికను, లేదా ఆ వ్యాసాన్ని దేవుని వాక్యం యొక్క వెలుగులో పరిశీలించని యెడల, మనం చేసే ప్రసంగం మనలనుగాని మనశ్రోతలనుగాని మూలం దగ్గరకు కొనిపోదు. మంచి కరపత్రికలు పేపర్లలోని వ్యాసాలు ప్రయోజనకరమైనవే. బైబిలును గూర్చి వ్రాయబడిన పుస్తకాలను చదవడంలో బైబిలును చదివే సమయం లేకుండా మనం గడపవచ్చు. తగినంత సిద్ధపాటుతో ప్రజలయొక్క శ్రద్ధను పొందదగిన హక్కును సంపాదించుకొనకుండ, వారి శ్రద్ధను పొందడానికి మనకు హక్కు ఎక్కడిది? మన సమాచారం దేవుని వాక్యానుసారమైయున్నట్టు (అనుగుణ్యమైనదైయున్నట్టు) జాగ్రత్తగా చూచుకోవాలి. మన ఉపదేశానికి మనం బాధ్యులం (యాకోబు 3:1). చెప్పడానికి సమాచారం కలిగియుండడానికిని, ఏదో ఒకటి చెప్పనవసరం ఉండడానికిని చాలా వ్యత్యాసముంది.

మనం మన వర్తమానంగా మారాలి. లేనట్టయితే, మన ప్రసంగం గాలిలోనికి విడచి పెట్టిన మాటలుగా మాత్రమే అయ్యుంటుంది. మన వర్తమానం యితరులను ప్రోత్సహించ వలెనంటే, అది మొదటిగా మనలను ప్రోత్సహించినదైయుండాలి. మన వర్తమానం తప్పును

రుజువు చేయునదైతే, మనం అదే తప్పులో ఉన్నప్పుడు, తప్పుగా మనలను రుజువు చేసినదైయుండాలి. మన వర్తమానం గద్దించునదైయుంటే, మనం అదే స్థితిలో ఉన్నప్పుడు మనలను గద్దించినదైయుండాలి. మన శ్రోతలు ప్రార్థనయొక్క అవసరతతో ఉన్నట్టు తెలిసికోవాలని మనం కోరితే, మన ప్రార్థన యొక్క అవసరత ముందుగా తీర్చబడి యుండాలి లేదా, మనం ప్రార్థనయొక్క అవసరతలో నిలిచియుండాలి. ఇతరుల హృదయాలు తాకబడక ముందు మన హృదయాలు తాకబడాలి. వర్తమానాన్ని మనం యితరుల యొద్దకు కొనిపోకముందు అది మన యొద్దకు వచ్చియుండాలి.

రెండవది, ప్రార్థన ద్వారా మన వర్తమానం యొక్క మూలానికి మనం సమీపించగలం. మన యొద్దనుండి ఆయన యొద్దకు వెళ్లే సమాచారము లైన్లను తెరచియుంచి, ప్రార్థించే భాగ్యాన్ని ఆయన మనకు ప్రసాదించాడు. "ప్రార్థన సంగతులను మార్చుతుంది" అనే పద ప్రయోగాన్ని బహుశా నీవు వినియుండవచ్చు. అది నిజమైయుండగా, జనులవలే విషయాలు మారడం అంత ప్రాముఖ్యం కాదు. అంతగా ప్రార్థన, మార్చేది ప్రార్థించేవానినే.

ప్రార్థన అంటే దేవునితో మాట్లాడడం. ప్రార్థన ద్వారా, మన విన్నపాలను దేవునికి తెలియజేసికొంటాం (ఫిలిప్పీ. 4:6). "దేవునితో సహవాసం కలిగియుండడం" అని మేలుగా వ్యక్తపరచబడింది. వారి యొద్దనుండి మనకేదైనా కావాలన్నప్పుడు మాత్రమే మనము భూసంబంధులైన తండ్రులతో మాట్లాడుతాం ప్రార్థన అనేది పరలోకపు తండ్రిని దర్శించడమై యుంది, ఆయనతో సంభాషించడం. ప్రార్థించడానికి ప్రభువైన యేసు కొండకు వెళ్లినప్పుడు, అది ఆయన తన తండ్రిని దర్శించుటను పోలియుంది. ఆయన యింటికి తిరిగి వెళ్లాలని ఎంత ఆశకలిగియున్నాడో!

కావచ్చు, ఆయన వాక్యాన్ని ప్రకటించడానికి మనలను మనం సిద్ధపరచుకొంటూ ఉండగా, మన అవసరతలను తీర్చగల జ్ఞానము, శక్తి మన పరలోకపు తండ్రికి ఉందనే గుర్తింపుతో మనం ప్రార్థన చేస్తాం. ఆయన చిత్తాన్ని జరిగించడానికి మనకు సామర్థ్యం కలిగించుమని మనం ఆయనకు విన్నవించుకొనడానికి పైన, ఆయన ప్రసన్నతలో ఉన్నందుకే కావలసిన శక్తి మనకు అవసరమైయుంది. ప్రార్థన మనలను దేవుని సానిధ్యానికి కొనిపోతుంది.

ముగింపు

మన వర్తమానాన్ని తెలిసికొనడమంటే, యోగ్యమైన వర్తమానాలన్నీ ఎవరి యొద్దనుండి వస్తాయో ఆయన్ను ఎరుగుటయే. వర్తమానాన్ని ప్రసాదించే ప్రధాత లేకుండ వర్తమానం ఏమిలేనిదే, ఆత్మలేని, సరియైన అధికారము లేనిదైయుంటుంది. బైబిలు వర్త మానాలన్నింటికి అధికారం దేవుడేయని జ్ఞాపకం ఉంచుకొనడం ప్రాముఖ్యం. మనయందు లేదా మనదై ఏ అధికారమూ లేదు. తన వర్తమానానికి దేవుడు ప్రసాదించే అధికారం నుండే మన వర్తమానం (పారాలి) ప్రవహించాలి. వర్తమానం ఆయనదే. మనము ఆ వర్తమానాన్ని ప్రవహింపజేసే కాలువలవంటివారమే. మూలానికి మనం సమీపంగా ఉన్నట్టయితే, మన వర్తమానం నిష్కపటమైన రింగ్ కలిగి, ఆయన అధికారము యొక్క శక్తి చేత బలపరచబడుతుంది.